

Ettemme vain epäonnistuisi!

Johdanto

Meillä on kaikilla synnynnäinen tarve tulla hyväksytyksi sellaisina kuin koemme olevamme, keskeneräisinä, epäilevinä, haavoittuneina, epätäydellisinä. Hakiessamme hyväksyntää meidän julkinen minämme on usein hyvin erilainen kuin yksityinen minämme. Julkisuudessa kannamme monenlaisia naamioita, joiden taakse kätkemme sellaiset ominaisuudet tai piirteet, joita emme haluaisi paljastaa kenellekään.

Epäonnistumisen pelko

Koska hyväksyntä on meille niin tärkeä, me yritämme kovasti onnistua kaikessa, mitä teemme. Epäonnistuminen, mokaaminen, lankeaminen ovat asioita, joita pelkäämme. Ne olisivat liian noloja, häpeällisiä, raskaita asioita. Ja kuitenkin me olemme epäonnistuneet, mokanneet ja langenneet.

Voisiko epäonnistuminen olla meille siunaus?

Ajattelen erästä Jeesuksen oppilasta, joka koki elämässään hyvin raskaan epäonnistumisen, joka mursi hänet perusteellisesti. Mutta sen seuraus ei ollutkaan katastrofi. Epäonnistuminen muuttui myöhemmin suureksi siunaukseksi.

Hänen veljensä toi tämän kaverin Jeesuksen luokse. Hyvin pian hän pääsikin Jeesuksen luotto-oppilaaksi, apostolien nokkamieheksi. Hänet mainitaan usein Jaakobin ja Johanneksen kanssa. Ehkä jo arvaatkin, kenestä on kysymys. Niin, Pietaristapa hyvinkin.

Vahva Pietari

Oltuaan muutaman vuoden Jeesuksen seurassa ja saatuaan häneltä hyvää palautetta Pietari alkoi uskoa kykenevänsä mihin tahansa. Ja juuri tähän Pietarin luuloteltuun vahvuuteen Jeesus joutui painamaan sormensa.

Jeesus sanoi viimeisellä aterialla: *"Tänä yönä te kaikki luovutte minusta, sillä on kirjoitettu: 'Minä lyön paimenen maahan, ja lauman lampaat joutuvat hajalle.' Mutta kuolleista noustuani menen teidän edellänne Galileaan."* Silloin tämä impulsiivinen oppilas keskeytti hänet ja sanoi: *"Vaikka kaikki muut luopuisivat sinusta, minä en koskaan luovu."* Matt 26:31-33

Siihen Jeesus vastasi: *"Totisesti: tänä yönä ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut."* Matt 26:34

Mutta Pietari rupesi oikein uhoamaan: *"Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, minä en ikinä sinua kiellä."* Matt 26:35

Luukas kuvailee samaa tilannetta evankeliuminsa luvussa 22: *"Simon, Simon! Saatana on saanut luvan seuloa teitä niin kuin viljaa. Mutta minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi sammuisi. Ja kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi."* Pietari sanoi hänelle: *"Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään vaikka vankilaan tai kuolemaankin."* Mutta Jeesus vastasi: *"Minä sanon sinulle, Pietari: ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä olet kolmesti kieltänyt tuntevasi minut."* Lk 22:31-34

Pietarin tulinen testi

Samana iltana Jeesus tultiin vangitsemaan Getsemanen puutarhassa. Muiden oppilaitten tavoin Pietari pakeni paikalta. Mutta sitten myöhemmin hän hiipi taka-alalla seuraamaan Jeesuksen kohtelua ja kuulustelua. Matteus kirjoittaa luvussa 26:

Pietari istui ulkona pihalla. Hänen luokseen tuli palvelustyttö ja sanoi: "Sinäkin olit tuon galilealaisen Jeesuksen seurassa." Mutta hän kielsi sen kaikkien kuullen ja sanoi: "En ymmärrä mistä puhut." Hän siirtyi sieltä portille päin, mutta muuan toinen tyttö näki hänet ja sanoi paikalla oleville: "Tämä mies oli nasaretilaisen Jeesuksen seurassa." Taas hän kielsi sen valalla vanhoen ja vakuutti: "Minä en tunne sitä miestä."

Mutta hetken kuluttua hänen luokseen tuli muita, jotka siellä seisoskelivat, ja he sanoivat: "Sinä olet varmasti samaa joukkoa, senhän kuulee jo puheestasi." Silloin Pietari alkoi sadatella ja vannoi: "Minä en tunne sitä miestä." Samassa kukko lauloi. Pietari muisti, mitä Jeesus oli sanonut: "Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut." Matt 26:69-75

Luukas kertoo saman tapauksen näillä sanoilla:

Herra kääntyi ja katsoi Pietariin, ja Pietari muisti, mitä Herra oli hänelle sanonut: "Ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti kiellät minut." Hän meni ulos ja itki katkerasti Lk 22:61

= = = = =

Tauko

"Silmäisi eteen Jeesus" (virsi 288)

= = = = =

Miksi Pietari itki?

1) Oman minäkuvansa romahtamista

Hän itki oman minäkuvansa romahtamista. Itkun syynä oli hänen suunnaton pettymyksensä omiin kykyihin, omiin mahdollisuuksiin, omaan uskoon, omaan osaamiseen, omaan rohkeuteen. Hän oli kuvitellut voivansa mennä Mestarinsa kanssa vankilaan ja vaikka kuolemaan. Nyt tositilanteen tullessa eteen, hän olikin osoittautunut kurjaksi pelkuriksi, joka oli hädissään kieltänyt Mestarinsa. "Minä en enää ikinä kehtaa tulla Jeesuksen eteen!" –

2) ... sen minäkin kiellän Isäni edessä...

Jeesus saattaisi kieltää hänet Isänsä edessä kirkkauden valtakunnassa. Pietarilla oli muistissaan Jeesuksen sanat: "Joka tunnustautuu minun omakseni ihmisten edessä sen minä tunnustan omakseni isäni edessä taivaissa. Mutta joka ihmisten edessä kieltää minut, sen minäkin kiellän isäni edessä taivaissa." Matt 10:32-33 Nyt hän tehnyt juuri sen, mistä Jeesus oli varoittanut. Oliko hänellä enää toivoa? Hän oli pelkuri ja valehtelija. Olisiko hänellä sama kohtalo kuin työtoverillaan Juudaksella: narun jatkoksi vaan.

Jeesuksen silmät!

Itkunsa keskellä Pietari ajatteli: *"Enkö ole ansainnut kauheimman helvetin, kun kielsin itsensä Mestarin?"* Aikansa itkettyään Pietari muisti Jeesuksen silmät. Ne eivät olleetkaan lausuneet tuomiota. Ne olivat viestineet hänelle rakkautta ja ymmärtämystä. Eikö minua tuomitakaan? Miten tästä eteenpäin?

Epäonnistumisen lahja

Jospa Pietarin lankeemus ja epäonnistuminen olikin hänen elämänsä suuri lahja. Se paljasti Pietarille, millainen ihminen hän oli itsessään. Se riisui häneltä pois liiat luulot. Hän joutui kosketuksiin todellisen luonteensa kanssa. Se auttoi häntä turvautumaan yksin Jeesuksen ansioon.

Tie toipumiseen

Miten Pietari pääsi vapaaksi tuosta kauheasta muistikuvasta? Hän sai kohdata sen uudelleen Jeesuksen rakastavassa seurassa Galilean järven rannalla. Siellä Jeesus otti Pietarin kahdenkeskiseen puhutteluun hiilivalkealla – niin ja millaiseen puhutteluun?

Pietari Jeesuksen puhuttelussa

"Kuulehan Pietari. Minulla olisi sinulle vähän asiaa. Muistatko, kun siellä yläsalissa keskusteltiin siitä, että te kaikki kiellätte minut. Mitäs sinä tulitkaan sanoneeksi. Ettet muka koskaan kiellä minua. Olit valmis vaikka vankilaan kuolemaan minun tähteni. No miten käs siinä sitten pääsikään käymään. Sinähän oikein vanhoit ja sadattelit, ettet muka tuntenut minua!"

Näinkö Jeesus puhutteli langennutta Pietaria? Onneksi ei! Pietari oli jo muutenkin tuskallisen tietoinen siitä, mitä hän oli tehnyt eräällä toisella hiilivalkealla! - Jeesus ei moittinut eikä sätinyt Pietaria. Hän ei muistuttanut Pietaria hänen surkeasta lankeemuksestaan. Ei, vaan mitä Jeesus teki? Hän rakasti Pietaria edelleen yhtä paljon kuin ennen Pietarin lankeemusta. Hän kysyi Pietarilta vain yhtä asiaa: rakastatko sinä minua? Pietari, mitä sinun sydämesi sanoo?

Mitä Pietari vastasi? "Herra, sinä tiedät kaikki. *Voi Herra, Sinä tiedät, miten usein minun suuni käy ennen kuin aivot ovat kytkeytyneet päälle. Sinä tiedät, miten usein sanon sellaista, mitä saan jäljestä päin katua. Sinä tiedät, miten usein jätän sanomatta sellaista, mitä minun pitäisi sanoa. Sinä tiedät, miten raukkamaisesti minä petin sinut siellä hiilivalkealla. Niin, Herra, sinä tiedät, että olet minulle rakas.*"

Pietari huomasi saaneensa kaiken anteeksi: ylpeytensä, kieltämisensä, luisumisensa takaisin vanhaan elämään. Nyt hän sai Jeesukselta uuden kutsun lähteä seuraamaan Jeesusta sellaisena kuin hän todellisuudessa oli. Ei enää apostolien nokkamiehenä. Ei enää uljaana uskon sankarina, joka antaa henkensä Mestarinsa edestä. Ei, vaan nöyränä Herran palvelijana, Kristukseen rakastuneena rikkinäisenä ihmisenä. Ruokkimaan pian tuhansia Kristuksen lampaita ja hoivaamaan tuhansia Hänen karitsoitaan.

Pietari vapautui menneisyydestään kohtaamalla Kristuksen ilman ehtoja olevan agape-rakkauden. Se rakkaus nosti tuskallisesti esiin hänen syntinsä ja heikkoutensa. Mutta se rakkaus myös vapautti hänet anteeksiantamuksen kautta niiden häpeästä ja syyllisyydestä. Jumalan armon kohtaaminen vapautti Pietarin rakastamaan Jeesusta koko sydäimestä ja sielusta. Ja tekemään koko Hänen tahtonsa.

Siinä rakkaudessa on vastaus myös meidän epäonnistumisiimme, kipuiluihimme ja vammoihimme. Jumala rakastaa meitä samalla henkeäsalpaavalla, intensiivisellä, ikuisella, muuttumattomalla rakkaudella. Tuo rakkaus sai Hänet lähettämään ainosyntyisen Poikansa Jeesuksen tänne maan päälle antamaan suurimman mahdollisen uhrin meidän tähtemme. Oman henkensä meidän syntiemme sovitukseksi, velkojemme maksuksi, haavojemme parantumiseksi. Tuolla uhrilla Jumala vapauttaa meidät Pietarin lailla synneistä ja menneisyyden haavoista rakastamaan Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistämme niin kuin itseämme.

Etkö Sinäkin tahtoisit ottaa vastaan tuon armahtavan rakkauden, joka tahtoo sanoa sinullekin tänään: Sinä olet minun rakas poikani/rakas tyttäreni. Minä olen mielistynyt Sinuun.

loppulaulu

Rakkaus pohjaton vei sinut kuolohon.
Kuljit tien raskahan vuoks' synteini.
Hätäni tuskaani lahjoitit apusi.
Rakkaus sovitti mun syntini.
Rakkahin Vapahtajain,
armon mä sinulta sain.
Ihmeinen rakkaus ain' ympäröi mua.

tai

Hän ohitse ei kulje

Asko Matikka